

Budapest Környéki Törvényszék
Gazdasági Kollégiuma
1146 Budapest, Hungária krt. 179-187.
1590 Budapest, Pf. 225/1.

3.Apk.1/2019/124.

A dr. Zalán Gábor Ügyvédi Iroda (1146 Budapest, Cházár András utca 14. fsz. 2.; ügyintéző: dr. Zalán Gábor ügyvéd) által képviselt **Pilisjászfalu Község Önkormányzata** (2080 Pilisjászfalu, Bécsi út 33.) adósságrendezési ügyében a bíróság meghozta az alábbi

v é g z é s t:

A bíróság a KERSZI Kereskedelmi és Pénzügyi Szervezési-Tanácsadó Zrt. (1143 Budapest, Besnyői utca 13. I. emelet) pénzügyi gondnokot felmenti.

A bíróság a pénzügyi gondnok díját 2.540.000,- (kétmillió-ötszáznegyvenezer) Ft-ban állapítja meg, amelynek kiutalásáról – a végzés jogerőre emelkedését követően – a belügyminiszter intézkedik.

A bíróság megállapítja, hogy a pénzügyi gondnoknak 35.742,- (harmincötezer-hétszáznegyvenkét) Ft költsége merült fel, amelyet az önkormányzat már kiegyenlített.

A bíróság kötelezi az önkormányzatot, hogy 15 napon belül fizessen meg a pénzügyi gondnoknak 254.000,- (kétszázötvennégyezer) Ft szakértői díjat.

A végzés díjmegállapító rendelkezése ellen a pénzügyi gondnok és a belügyminiszter, a végzésnek a költségekkel, szakértői díjjal kapcsolatos része ellen az önkormányzat és a pénzügyi gondnok a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezéssel élhet, amelyet elektronikus úton kell a Fővárosi Ítéltáblához címezve a Budapest Környéki Törvényszéken benyújtani.

A fellebbezést előterjesztő fél számára a jogi képviselet kötelező. Ha a fellebbezést előterjesztő fél jogi képviselővel nem rendelkezik, a bíróság a fellebbezést hiánypótlási felhívás kiadása nélkül visszautasítja. Ha a fellebbezést nem elektronikus úton terjesztik elő, a bíróság a fellebbezést visszautasítja.

Az adósságrendezési eljárásban az ítélezési szünetre vonatkozó rendelkezések nem alkalmazhatók.

3.Apk.1/2019/124.

I n d o k o l á s

Az adósságrendezési eljárás lefolytatását a polgármester kezdeményezte a 2019. május 6. napján előterjesztett kérelmében. Az adósságrendezés megindításának időpontja 2019. július 18. napja.

A bíróság az 58. sorszámú végzésével a helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárásáról szóló 1996. évi XXV. törvény (a továbbiakban: Har.tv.) 25. § (3) bekezdése alapján az egyezség jóváhagyását megtagadta.

A második egyezséget a bíróság a Har.tv. 32. § (4a) bekezdése alapján jóváhagyta és az eljárást befejezetté nyilvánította.

A törvény 32. § (4a) bekezdése folytán alkalmazni kell – egyebek mellett – a jogszabály 25. § (1)-(4) bekezdését.

A Har.tv. 25. § (4) bekezdése szerint az adósságrendezési eljárás befejezésével egyidejűleg a bíróság külön végzésben a pénzügyi gondnokot felmenti, és – a 33. §-ban foglaltak szerint – megállapítja a díját. A végzés díjmegállapító rendelkezése ellen a pénzügyi gondnok és a miniszter részéről fellebbezésnek van helye.

A pénzügyi gondnok a 93. és 107. sorszámú beadványaiban 2.000.000,- Ft + áfa díj megállapítását kérte, továbbá előadta, hogy a költségeit az önkormányzat folyamatosan kiegyenlítette (35.742,- Ft közlekedési költségtérítés), kivéve az általa igénybe vett szakértő díját.

A Har.tv. 33. § (1) bekezdése szerint a pénzügyi gondnok díját – az eset összes körülményeitől függően – a bíróság állapítja meg. A díj lehetséges mértékét a központi költségvetésről szóló törvény határozza meg.

Magyarország 2021. évi központi költségvetéséről szóló 2020. évi XC. törvény 3. melléklet II. 5.6. pontja értelmében az 5.1. pont b) alpontja szerinti, a helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárásában közreműködő pénzügyi gondnok díjához – az általános forgalmi adóval együtt – legalább 0,8 millió forint, legfeljebb 3,0 millió forint támogatás igényelhető. A pénzügyi gondnok díjának folyósításáról – a bíróság díjmegállapító végzésének jogerőre emelkedését követően – a helyi önkormányzatokért felelős miniszter intézkedik.

Az adósságrendezés időtartama megközelíti a két évet, melynek során a pénzügyi gondnok folyamatosan részt vett az adósságrendezési bizottság munkájában, megtörtént a követelések nyilvántartásba vétele, a két egyezségi javaslat összeállítása. Az eljárás során négy kifogást nyújtottak be, amelyeket a bíróság visszautasított, elutasított, illetve a kifogás elbírálására irányuló eljárást megszüntette.

A bíróság külön kiemeli, hogy a pandémia miatt kihirdetett veszélyhelyzetek és a járványügyi korlátozások rendkívüli módon megnehezítik egy olyan eljárás lefolytatását, amelynek

3.Apk.1/2019/124.

lényege éppen a különböző szereplők (önkormányzat, pénzügyi gondnok, hitelezők) intenzív együttműködése. Ennek ellenére az önkormányzat, illetve az adósságrendezési bizottság működése folyamatos volt, a közszolgáltatásokat teljesítették, a védekezés költségei miatt szükségessé vált központi elvonások ellenére az önkormányzat a pénzügyi gondnok felügyelete mellett felelősen gazdálkodott, amelynek jó mutatószáma, hogy a likvid vagyona növekedett. Az eljárás során tapasztalható személyi ellentétek ugyanakkor jelentősen nehezítették a közös munkavégzést, de ezek kiváltó okainak feltárása, illetve megoldása nem a bíróság feladata, különös tekintettel arra is, hogy az önkormányzat végül visszavonta a pénzügyi gondnok felmentésére irányuló kérelmét és a kifogásától is elállt.

Az adósságrendezési eljárásban a legfontosabb – közjót szolgáló – cél az egyezség létrehozása. A fenti nehézségek ellenére az adósságrendezés sikeresen zárult, amelyet a pénzügyi gondnok munkája is elősegített. A bíróság erre figyelemmel a pénzügyi gondnok indítványával egyetértve nettó 2.000.000,- Ft-ban állapította meg a díj összegét, figyelemmel a BH 1998. 500. sorszámú közzétett eseti döntésben foglaltakra is.

A pénzügyi gondnok díjának fedezete a központi költségvetés helyi önkormányzatok támogatásait tartalmazó fejezetében áll rendelkezésre. A miniszter a bíróság jogerős végzése alapján a díjösszeg kiutalásáról a kincstárán keresztül intézkedik. [Har.tv. 33. § (2) bekezdés]

A helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárásáról szóló 1996. évi XXV. törvény végrehajtásának egyes kérdéseiről szóló 95/1996. (VII. 4.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 9. § (1) bekezdése értelmében a bíróság a Har. törvény 25. §-ának (4) bekezdése és a 32. §-ának (5) bekezdése alapján hozott végzését a helyi önkormányzatokért felelős miniszter részére is kézbesíti.

A R. 9. § (2) bekezdése szerint a bíróság a díjmegállapító végzés jogerőre emelkedéséről értesíti a helyi önkormányzatokért felelős minisztert, aki a jogerős bírósági végzés kézhezvételét követő 3 napon belül intézkedik a díjösszegnek a kincstár a helyi önkormányzat székhelye szerint illetékes területi szervénél (a továbbiakban: Igazgatóság) vezetett elkülönített letéti számlára történő utalásáról. A helyi önkormányzatokért felelős miniszter intézkedéséről tájékoztatja a helyi önkormányzatot és az Igazgatóság igazgatóját.

A díj kifizetésével kapcsolatos további teendőket a R. 9. § (3)-(5) bekezdése szabályozza.

A szakértő igénybevételével kapcsolatban az eljárás iratai alapján az alábbiak állapíthatók meg:

A pénzügyi gondnok az új egyezség előkészítésének időszakában, a 2020. szeptember 28-án tartott meghallgatáson (93. sorszámú jegyzőkönyv) említette, hogy szakértői költség is felmerült, amelynek kiegyenlítésére még nem került sor.

A 96. sorszámú beadványban jelezte, hogy a munkáját egy fő szakértő segítette; a közreműködésére a pénzügyi-gazdasági ügyek célszerű kezelése érdekében volt szükség, mert helyi ismeretekkel és megfelelő szakértelemmel rendelkezik. Az eljárás elhúzódása miatt a szerződését módosították, „így a díjazása 1.000.000,- Ft + ÁFÁ-ra változott”.

3.Apk.1/2019/124.

A pénzügyi gondnok 2020. november 12-ei fizetési határidővel kiállította a számlát, de ezt az önkormányzat visszaküldte (99. sorszámú beadvány). Ezzel összefüggésben a pénzügyi gondnok megjegyezte, hogy a szakértő igénybevételéhez nem szükséges az önkormányzat hozzájárulása és a munkavégzéséről sem kell beszámolnia az önkormányzat felé. A Har.tv. 33. § (3) bekezdése értelmében a bíróság felé kell megindokolni a szakértő igénybevételének szükségességét.

A bíróság felhívására a pénzügyi gondnok bejelentette (107. sorszámú beadvány), hogy szakértőként Baranyai Máriát foglalkoztatta, aki államháztartási és vállalkozási mérlegképes könyvelői képesítéssel rendelkezik. A tevékenységét 2020 januártól 2020 október végéig látta el, a munkájára pénzügyi és számviteli kérdésekben, speciálisan az önkormányzatokra vonatkozó államháztartási és helyi ismeretei miatt volt szükség. Ezt megelőzően 2019 februárjától az év végéig Pilisjászfalu Község Önkormányzatának könyvelője volt, de már 2016. június 1-jétől a közös önkormányzati hivatal tinnyei kirendeltségén dolgozott, egyebek mellett az ő nevéhez fűződik a közös hivatal elszámolása körüli anomália felfedezése. „Szakmailag felkészült, a hozzáértése megkérdőjelezhetetlen számomra, mivel az adósságrendezési eljárás indulása óta dolgozom vele együtt, ismerem a munkáját. (...) a választások után kicserélődött hivatali apparátust tekintve, többnyire ő volt az egyetlen, aki információval, és szakmai segítséggel tudott szolgálni a gazdasági kérdésekben.” A szerződését 2020 október végén megszüntették, mert úgy tűnt, befejeződik az adósságrendezési eljárás. A szakértői díjat az önkormányzat azonban nem fizette ki, ekkor a pénzügyi gondnok úgy határozott, hogy sztorinórozzák a számlát.

A csatolt okiratok szerint a felek 2020. január 27-én írásban megbízási szerződést kötöttek, melynek tárgya „a Pilisjászfalui Pénzügyi Gondnok, Kékesiné Andrikó Mária munkájának segítése, szakértőként közreműködve.” A felek rögzítették, hogy „a szakértői közreműködés szívességi alapon történik, Megbízott díjazásra nem tart igényt.” A megbízási időtartama a pénzügyi gondnok megbízásának lejártáig tart.

A szerződés I. számú módosítása (2020. október 28.) szerint a megállapodást akként módosítják a felek, hogy „a megbízottat az eljárás egészére vonatkozóan megbízási díj illeti meg, amelynek összege nettó 1.000.000,- Ft”. A díj esedékessége 2020. október 31. napja. A számlát a pénzügyi gondnok az önkormányzat felé kiállítja, majd a számla ellenértékének beérkezése után a megbízott jogosult számlát kiállítani a pénzügyi gondnok felé.

A pénzügyi gondnok teljesítésigazolást állított ki a 2020. január 27.-október 31. közötti időszakra.

A pénzügyi gondnok előadta továbbá, hogy az eljárás kezdetén Baranyai Mária a Tinnyei Közös Önkormányzati Hivatal köztisztviselője volt és „ebben a minőségében (...) – térítés nélkül – segítette” a munkáját. A pénzügyi gondnokkal 2020. január 27-én szakértői tevékenység tárgyában megbízási szerződést kötöttek; az adósságrendezési eljárás akkor közelinek látszó befejezésére tekintettel díjazás nélkül állapodtak meg. Mivel az adósságrendezés elhúzódott, a megbízási szerződést úgy módosították, hogy a megbízottat az eljárás egészére vonatkozóan nettó 1 millió Ft megbízási díj illeti meg.

3.Apk.1/2019/124.

A csatolt kimutatás szerint a szakértő 2020. január 1.-október 31. közötti időszakban 528 óra tényleges munkát végzett. Az 1 millió Ft-os díjazás „a várható munkaidő ráfordítás megbecsülésével átalány díjként került megállapodásra.” A pénzügyi gondnok, habár megfelelő végzettséggel és gyakorlattal rendelkezik, az önkormányzatok gazdálkodásának és szervezeteinek működése olyan helyi ismereteket és speciális szakértelmet igényel, amely szakértő igénybevételét indokolta. Az elszámolások és szakrendszerek ismerete nélkül az eljárás további elhúzódásának vagy meghiúsulásának veszélye állt volna fenn.

Az önkormányzat ezzel összefüggésben előadta, hogy nem tartja indokoltnak a szakértő alkalmazását, mert nem merült fel olyan kérdés az adósságrendezési eljárás során, amely a pénzügyi gondnok képzettségén, szaktudásán kívül esik, vagy amelyet a Tinnyei Közös Önkormányzati Hivatal köztisztviselői, szerződéses tanácsadói ne tudtak volna szakszerűen megítélni. A pénzügyi gondnok által megbízott szakértő – önkormányzat által megítélhető és elfogadott – tevékenységéért 200.000,- Ft + áfa összegű díjat tartott elfogadhatónak. A csatolt nyilatkozatban részletesen elemezte a szakértő munkavégzéséről szóló táblázatot azzal, hogy egyes esetekben volt valós teljesítmény. A megbízási szerződés módosítását is elfogadhatónak tartotta. Végezetül utalt arra is: „lehet, hogy nagyon sok erőfeszítést tett a munkába a szakértő, de az a munka az önkormányzat és a folyamatok ellenében valósult meg, ezért a jelenlegi tisztségviselők nem támogathatnak a nyilatkozatban foglalt összegnél magasabb összegű szakértői díjat.”

A Har.tv. 33. § (2)-(3) bekezdései értelmében a pénzügyi gondnok díját a központi költségvetésből származó támogatás felhasználásával fizeti ki az önkormányzat, ezzel szemben a pénzügyi gondnok költségeit és a szakértői díjat a saját költségvetésének terhére kell kiegyenlítenie.

Az utazási költségtérítéssel kapcsolatban a felek között nem volt semmilyen vita, ennek a kifizetése is megtörtént. A bíróságnak emiatt csak a szakértő díjazásáról kellett határoznia.

A törvény nem tesz említést arról, hogy milyen tevékenységre lehet szakértőt igénybe venni és a szakértőnek milyen képesítési vagy egyéb feltételeknek kell megfelelnie. A pénzügyi gondnok helyesen utalt arra, hogy a szakértő igénybevételéhez nem szükséges az önkormányzat hozzájárulása és a szakértő által végzett tevékenység részleteiről sem kell tájékoztatni az önkormányzatot.

A bíróság ezzel összefüggésben megjegyzi, hogy az adósságrendezési eljárás során nincs akadálya annak, hogy az önkormányzat is szakértőt vegyen igénybe (ebben az esetben a kötelezettségvállaláshoz és a díj kifizetéséhez a pénzügyi gondnok ellenjegyzésére is szükség van). Ettől teljesen különböző eset, ha a Har.tv. 33. § (3) bekezdése alapján a pénzügyi gondnok veszi igénybe szakértő segítségét.

Ez utóbbi eset annyiban sajátos, hogy a pénzügyi gondnok eleve „szakértőnek” minősül (az uniós jog fogalomrendszerében a felszámolókat „fizetéseképtelenségi szakértőként” említik). Ehhez járul a R. 2. § c) pontja, amely előírja, hogy a pénzügyi gondnok csak akkor vehető fel a névjegyzékbe, ha költségvetési minősítésű könyvvizsgálót bíz meg az eljárás lebonyolításának a felügyeletével.

3.Apk.1/2019/124.

Ez a szabályozás eleve magas szintű szaktudást vár el a pénzügyi gondnoktól és az adósságrendezési eljárásban nem csupán a saját munkaszervezetére, hanem az önkormányzat hivatali apparátusára is támaszkodhat.

A pénzügyi gondnok hatásköre rendkívül széles, ha figyelembe vesszük, hogy feladatai közé tartozik a képviselő-testület ülésére készített (kötségvetést érintő) előterjesztések véleményezése, az ellenjegyzési jog gyakorlása és az adósságrendezési bizottság elnöki tisztségének ellátása. Ezen hatáskörök gyakorlása csak akkor biztosítható, ha a pénzügyi gondnok szervesen „beépül” az önkormányzat döntési folyamataiba. A pénzügyi gondnok ugyanakkor sem irányító, sem vezető pozíciót nem tölt be a hivatal vonatkozásában, így egyetlen köztisztviselővel sem áll munkajogi szempontból értelmezhető kapcsolatban. Az eljárás sikere érdekében azonban a jegyzőnek a hivatal működését akként kell átalakítania, hogy a polgármesteri hivatal dolgozói minden segítséget megadjanak a pénzügyi gondnoknak. A pénzügyi gondnok számára nem lehet utasítási jogkört biztosítani, de a hivatal vezetőjének gondoskodnia kell arról, hogy a munkájához szükséges információkhoz a szükséges időben hozzájusson (ha elzárják az szükséges adatoktól, akkor a pénzügyi gondnok úgymint megtagadja a kifizetések ellenjegyzését, amivel azonnal megbénul az önkormányzat működése).

A bürokrácia – jelen esetben az önkormányzati apparátus – az állami szervek hatékony működéséhez nélkülözhetetlen „szakértői kar”, akik biztosítják a modern állam sokrétű és szerteágazó feladatkörének (hónvédelem, folyók szabályozása, adóztatás stb.) ellátásához szükséges szakértelmet.

A fentiek szerint a pénzügyi gondnoktól is elvárható a helyi szakapparátussal történő együttműködés, így az önkormányzat helyesen utalt arra, hogy a hivatal köztisztviselői és szerződéses tanácsadói is szakszerűen meg tudták volna ítélni ezeket a kérdéseket.

A pénzügyi gondnok – nagyon helyesen – ennek megfelelően járt el, amikor a hivatalban dolgozó könyvelővel szoros szakmai együttműködést alakított ki.

A kérdés azzal összefüggésben merül fel, hogy amennyiben a pénzügyi gondnok munkáját segítő köztisztviselő elhagyja a hivatalt, akkor a pénzügyi gondnok a továbbiakban alkalmazhatja-e szakértőként.

A szakértő fogalmát nem határozza meg a törvény, így analógiaként a polgári perrendtartás előírásaiból lehet kiindulni, mely szerint a szakértő alkalmazására akkor van szükség, ha „különleges szakértelem” szükséges. A bírósági vagy közigazgatási eljárásokban kirendelhető igazságügyi szakértőket ugyanakkor nyilván nem lehet azonosítani a pénzügyi gondnok által igénybe vett szakértővel, hiszen ez esetben nem bizonyítási eszközként alkalmazzák a szakértőt, hanem döntéshozókészítő-tanácsadó szerepe van.

A korábban kifejtettek alapján ugyanakkor elvi érveléssel kijelenthető, hogy a pénzügyi gondnok nem vehet igénybe szakértőt, ha az adott szakkérdés megítélése elvárható egy felszámolótól, egy költségvetési minősítésű könyvvizsgálótól vagy a polgármesteri hivatal valamely köztisztviselőjétől, illetve az önkormányzat által felkért szakértőtől.

3.Apk.1/2019/124.

A konkrét esetben pedig fennáll ez a körülmény, hiszen egyértelmű adatok állnak rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy Baranyai Mária az eljárás kezdeti szakaszában a közös önkormányzati hivatal köztisztviselőjeként segítette a pénzügyi gondnok munkáját (téves ezért az az állítás, hogy díjazás nélkül adott tanácsot, hiszen ez a hivatali kötelessége volt, amelyért illetményben részesült).

A megválaszolendő kérdés tehát az, hogy a köztisztviselő a hivatalból történő távozása után szakértővé „átalakulva” folyathatja-e a tevékenységét. A bíróság megítélése szerint ennek elméleti lehetőségét nem lehet kizárni, de csak abban az esetben lehet róla szó, ha a megüresedett pozíciót nem töltik be hozzá hasonló képzettségű személlyel.

A konkrét esetben tehát a pénzügyi gondnoknak a szakértő megbízása előtt azt kellett megvizsgálnia, hogy a könyvelő távozása után továbbra is elvárhatja-e ugyanazt a segítséget és támogatást a közös önkormányzati hivatal dolgozóitól. A pénzügyi gondnok maga sem hivatkozott arra, hogy Baranyai Mária távozása után a feladatai ellátatlanul maradtak és emiatt szorult rá a szakértőként történő további foglalkoztatására. Ha így is lett volna, akkor is elsőként a hivatalvezetőnél kellett volna kezdeményeznie az álláshely betöltését.

A pénzügyi gondnok alapvetően két érvet hozott fel a szakértő igénybevételére: a helyismeretét, illetve azt, hogy pénzügyi gondnokként a képzése ellenére a szakrendszerekkel kapcsolatban támogatásra szorul.

A „helyismeret” önmagában nem különleges szaktudás. A napi könyvelési folyamatokat a pénzügyi gondnoknak nyilván nem kell követnie (nem feladata a könyvelés), könyvvizsgálóként azonban olyan magas szintű és komplex szaktudással rendelkezik, amely a könyvelők által elkövetett hibák feltárását is lehetővé teszi. Fontos megjegyezni azonban, hogy a pénzügyi gondnoknak könyvvizsgálatot sem kell végeznie, ezt a képzést a jogalkotó nyilván csak azért írta elő, mert a könyvvizsgálóktól elvárt szaktudás lehetővé teszi a feladatok magas színvonalú ellátását (ellenjegyzési jogkör stb.). Baranyai Mária – képzés hiányában – ebben nyilván nem tudott segítséget nyújtani, a könyveléssel kapcsolatban felmerülő kérdésekkel pedig a pénzügyi gondnok ugyanúgy fordulhatott volna a hivatal dolgozóihoz, mint Baranyai Mária esetében.

A pénzügyi gondnok Baranyai Máriával kapcsolatban nem hivatkozott olyan különleges szakértelmére, amely a hivatalban ne állna rendelkezésre, különös tekintettel arra, hogy a „szakértői” tevékenység a hivatali munkájával volt szoros összefüggésben.

A kifejtettekre figyelemmel a bíróság nem tartotta indokoltnak Baranyai Mária szakértőként történő alkalmazását.

A fenti általános jellegű megállapítás mellett a bíróság a díj összegének meghatározásával kapcsolatban utal arra is, hogy a szakértői díj kifizetése – közvetett módon – az önkormányzati költségvetésből történik, végső soron közpénz felhasználásával. Jelentősége van emiatt annak is, hogy a „szakértő” kezdetben szívességi alapon végezte a tevékenységét, majd a szerződését a megállapodás megszüntetését megelőzően néhány nappal módosították akként, hogy – visszamenőlegesen – a szerződés teljes időtartamára díjazás illeti meg. A polgári jogi szabályok értelmében elméletileg nem kizárt egy ilyen megállapodás, a jelen

3.Apk.1/2019/124.

esetben azonban arra is figyelemmel kell lenni, hogy a valódi költségviselő fél (az önkormányzat) nem részese ennek a megállapodásnak. Ha a szakértő a tevékenységét díjazás nélkül végezte – amelynek indoka jelenleg közömbös –, akkor a valódi költségviselő fél hátrányára visszamenőlegesen nem lehet a szerződést módosítani, mert ez már a polgári jogi alapelvekbe ütközne (jóhiszeműség és tisztesség elve).

A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 2. § (2) bekezdése folytán a bíróság a felek által előterjesztett kérelmekhez, jognyilatkozatokhoz kötve van. Az önkormányzat a díj összegét nettó 200.000,- Ft-ban elismerte, a bíróság emiatt a Pp. 342. § (1) bekezdése értelmében ezen összeg megfizetésére kötelezte, míg ezt meghaladóan a szakértői díj megtérítése iránti kérelmet nem tartotta alaposnak.

A fellebbezési joggal kapcsolatban a bíróság utal arra, hogy a Har.tv. 25. § (4) bekezdése csak a díjmegállapító rendelkezés ellen biztosít fellebbezési jogot. A pénzügyi gondnok részére megítélt költségek és a szakértői díj nem vonható a perköltség fogalmi körébe, mert nem a pénzügyi gondnok jogainak perbeli érvényesítésével kapcsolatban merültek fel (Pp. 80. §). Ezen túlmenően a szakértői bizonyítással összefüggő költségviselési szabályok alkalmazása sem merülhet fel, a költségek felszámítása helyett pedig kimutatás elkészítését írja elő a törvény. Mindezek ellenére nem lehet arra következtetni, hogy e körben a jogalkotó szándéka a jogorvoslati jog kizárására irányult volna, amelynek alkotmányos alapja sem lenne. A Fővárosi Ítéltábla – még a korábbi polgári perrendtartás hatálya alá tartozó ügyben – kimondta, hogy a fellebbezési jog megilleti az önkormányzatot (15.Apkf.43.780/2015/3. számú végzés).

A Har.tv. 33. § (3) bekezdése kifejezetten még azt sem írja elő, hogy a bíróságnak e kérdésben határozatot kellene hoznia, ugyanakkor a Har.tv. 3. § (2) bekezdése folytán a polgári perrendtartás szabályait megfelelően kell alkalmazni, így a Pp. 365. § (5) bekezdése alapján az önkormányzat és a pénzügyi gondnok a határozat ezen része ellen fellebbezéssel élhet.

Budapest, 2021. június 10.

Dr. Fördős István s.k.
bíró